

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 8 (1763)

В. Търново, четвъртък, 17 януари 1963 г.

Цена 2 стотинки

Младо поколение, на героичен труд за своето комунистическо бъдеще!

Утре, наистина по-щастливи ще бъдат ония, които ще дойдат след нас. Те с възхищение за труда ни ще съдят и искрен ще бъде благодарният глас!

Защото сме първите разузнавачи на комунизма към ранния час!

НИЕ ШЕ ЖИВЕЕМ при комунизма — строя, в който ще възтържестват на земята Мирът, Трудът, Свободата, Равенството, Братството и Щастieto за всички народи. Това провъзгласи Програмата на КПСС, която е и наша програма. И прав е поетът, като казва, че утре ще бъдем по-щастливи от днес, защото сме възбуждени с мъдрите решения на нашата славна БКП, приети на нейния исторически Осми конгрес.

Кое комсомолско сърце не тупта радостно в историческите конгресни дни? Погледът, умът, съзнанието на цялата наша младеж бяха обрнати към Партийния дом, където се ковеше бъдещето на нашата социалистическа Родина.

Само два месеца минаха от тогава. Навсякъде из страната се чувства въздухът на решимостта на народа и твърдата решимост да се изпълни поставената от Партията задача.

XIV пленум на ЦК на КМКС изрази безрезервна поддръжка на младото поколение, радостта, любовта, признателността към делото на Конгреса, готовността на младежката да върви твърдо и неотклонно по пътя, начертан от Партията на Благоев — Димитров.

Най-важното в живота на всеки младеж, на всяко комсомолско дружество трябва да стане превъзходно в дело на партийните решения. Съдбата на младото поколение, неговото настояще и бъдеще — това е Двасетгодишната програма. В нея са вложени умът и сърцето на целия български народ.

Всеки младеж трябва да даде своя дан в изграждането на нашето комунистическо утре. Основната задача пред комсомолците сега е да намерят своето място в живота там, където ще са най-полезни на Партията и народа в похода им към щастieto. Комунистическият свят няма да ни бъде даден като дар. Целият народ разбира това и със самоотвержения си упорит труд се бори стъпка по стъпка да го завоюва. Младежта и тук е в предните редици.

Романтиката сега е навсякъде — романтичен е нашият труд. Да работиш във века на

атома, на полетите в Космоса, е частно, което принадлежи на сегашното поколение, на нас — хората от XX век.

Сега младежта е призована на масово съревнование за изпълнение на плановете за 1963 година, за достойно посрещане на X конгрес на любимия Съюз. Младите работници от ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец и ДИП „Вагрянка“ — Павликени поемат задължението да изработят всички машини, необходими за мелiorативните обекти в окръга. Комсомолците от Захарната фабрика в Г. Оряховица активно участват в ремонта на фабриката. Младешките от ТПК „Метал“ — В. Търново имат смелото решение да изпълнят шестмесечния си план за четири месеца, за дните до започване на комсомолския конгрес. Големи количества метал спестяват на Родната младеж от електроотдела на ДП „Авто-ремонт“ — гр. Лясковец с направените от тях рационализации. На упорита и смела борба се е вдигнала работничката младеж в окръга за даване на висока производителност на труда, за внедряване на техническия прогрес за производство само на висококачествена продукция.

Партийният призив „Учение и труд — труд и учение!“ става все повече същност и съдържание на живота на комсомолските дружества. Бъдещето е на техниката. Затова младежта трябва да я овладее. Тя ще бори с нея, тя ще е нейни кормици. С всяка изминала година се увеличава броят на машините в селското стопанство, механизират се процесите в производството. Животът изисква образованието да се свърже с практиката. Широко навлиза в училищата политехническото обучение.

Овладеването на техниката от селската младеж трябва да се засили. През тази година в нашия окръг се обучават над 520 младежи за правоспособни трактористи, 3500 изучават комплекс „Млад механизатор“, а в курсовете за поливници се обучават 2100 младежи и девойки.

Най-важната задача пред нашето селско стопанство сега е разрешаването на зърнения проблем. Младешката трябва да участва в нейното разрешаване чрез непосредствената си работа на мелiorативните обекти, чрез разширяване на поливните площи. Комсомолската организация в окръга изгради 6 окръжни бригади с 380 участника, 21 бригади към ТКЗС с 678 участника, включи 115 млади механизатори, които работят по мелiorативните обекти. Битката със сушата ще продължи и през следващите

години — ето място, където силите на младото поколение трябва да се включат. 51 млади механизатори работиха по призива на Асен Кръстев „1000 по 1000“. В резултат на това получиха високи добиви от царевицата Петър Николов от Полски Тръмбеш Йордан Блажев от село Писарево, Григор Морчев от с. Бреговица. През 1962 г. 2270 младежи и девойки работиха в животновъдството.

Младежта винаги е била и ще бъде ревностен разпорител на новото, на положителното. Лозунгът: „Младешките звена и бригади през 1963 година да достигнат успехите на първенците от 1962 година!“ трябва да бъде факел, стимул за преизпълнение на производствените плановете. Движението за комунистически труд обединява в едно труда, учението и възпитанието на младия човек. Всеки участник в това движение е нужно да се учи, да повишава своите знания и квалификация. Звената, бригадите, фермите за комунистически труд ще се множат, за да станат действително кочичета на комунизма.

Учението, трудът, културният отдих спортът, тяхното издигане на по-високо ниво, най-широката и разностранна дейност за възпитанието на новия човек, отсега решават в какви ръце ще бъде предадено изпълнението на Двасетгодишната програма.

Родната очаква от младото поколение нови дела, нови дръзновения в полето на труда, учението, културата. Окрилено от историческите решения на Осмия конгрес на БКП, носейки дълбоко в сърцето си неговия дух, младото поколение се залавя на героичен труд, за да оправдае голямото доверие на Партията, за да посрещне достойно своя X конгрес.

ОКРЪЖНА ШКОЛА ПО ГОВЕДОВЪДСТВО

Завчера в ДЗС — Лясковец бе открита окръжна школа по говедовъдство. Работата на школата ще продължи четири дни. В нея участват 42 заведеници говедовъдни ферми в окръга.

С голям интерес участниците в школата започнаха с организацията на работата в краевефермата на стопанството и присъствуват при приготвянето на храната за животните във фуражната кухня.

Най-добрият дояч в стопанството Борис Дишлянов разказа изчерпателно по какъв път достига висок млекодаеност от кравице, за които се грижи. За измина-

лата година той е надоял средно по 5003 литра мляко от фуражна крава. Участниците наблюдаваха работата на челика по време на хранене и доене на кравице.

Директорът на племенната инспекция във В. Търново Иван Цанев се спря на въпроса за храненето и гледането на животните през различните периоди на тяхното развитие. Д-р Камен Митов изясни причините и начините на борба с болестите по едрия рогат добитък.

В петък участниците в школата ще посетят някои челини говедовъдни ферми в окръга.

и „ще увеличат“ покупателната им способност. От 52 на сто облагоустването на корпоративните доходи ще намалее на 47 на сто или ще останат на корпоративните два и половина милиарда долара. Това „ще засили“ творческата им инициатива. Тази данъчна реформа се предлага да стане за три години и при редица условия. Но не е там главното. Главното е в това, че от тази реформа ще спечелат пак богатите, милиардерите. То личи и от предлаганото намаляване на данъчните проценти за отделни лица (ниският размер се намалява само с 6, а високият — с 26 процента), и от намаляването на данъците на корпорациите.

Господин Кенеди е

ЧЕЛНИ БОЙЦИ НА ГЕНЕРАЛНАТА ПЕРСПЕКТИВА

Големи трудности преживяха животноводите през миналата година. Необичайната суша изгори тревата в пасищата, малко бе зеленият фураж. Но силата на любовта към животните се изпитва най-добре в трудните моменти. Издържа на изпитанието и любовта на Кънчо Горчев от ТКЗС в с. Стражица. Не отпусна ръце опитният дояч. И грижите към животните се отплатиха щедро. От 15 крави той трябваше да наоид, както беше предвидено по плана, 50 503 литра мляко, а края на годината Горчев приключи с 53 645 литра, което прави по 3576 литра от фуражна крава. Хаала на труда му!

Живее в сърцето на народа

И търновци дадоха заслужена почит на делото на писателя-сатирик, на автора на „Бай Ганю“ — Алеко Константинов. В салона на Профсъюзния дом във втория дойдоха много граждани, учаци се. Пламенно слово за писателя-хуманист, основател на туристическото движение в България, произнесе писателят Стефан Станчев — член на Националния комитет за чувстване стогодишнината на

Алеко. Писателят-хуманист, заяви другарят Станчев, смъкна маските на рицарите на деня, разкри покварата, корупцията на властващата буржоазия.

Докладчикът особено наблегна на пътеписите на Алеко Константинов, на голямата роля, която писателят изигра за разрастване на туристическото движение у нас.

Бяха прожетираны научно-популярни филми.

КОНГРЕСНИТЕ РЕШЕНИЯ — В ДЕЛА!

КУРСЪТ Е ПОДЕТ

Когато говорим за Директивите на Осмия конгрес на БКП за близките 20 години, пред нас изниква голямата партийна грижа:

— Преди всичко човекът! — За този човек, който с умствен и физически труд на полето, в заводите, в училищата и казармите с твърда стъпка крачи към сийните върхове на 1980 г., да работи и се учи така, както порано само си мечтал.

По този въпрос не малко се направи и в Промкомбинат „1-ви май“ — с. Полски Тръмбеш. По инициатива на целия колектив, шлосерското и стругарското помещение добиха нов облик. Извадени бяха всички стругове и шлосерски съоръжения, разчи се стената, която делеше двата цеха, застана се наново подът. Машините бяха поставени на нови фундаменти, наредиха се в ред и от едно малко и неудобно за работа помещението сега се получи хубав цех. Цех за каквото отиваш се мечтаеше. Благодарение на упорития труд на колектива беше построена нова голяма, светла и привлекателна лятарна. Голям дял имат работниците от лятарския цех,

в който след работно време по желание оставаха да работят. Оставаха без да им тежи, защото знаеха, че с построяването на лятарната, трудностите ще намаляят. Донато те работеха на обект „Лятарната“, останалите работници започнаха построяването на дековилен път, който минава по средата на стругарския цех. Построена беше нова баня, която работи два пъти седмично.

Цялото предприятие като че ли кореново се промени. Промениха се и работниците. За работиха с по-голям ентузиазм и бригадите, борещи се за званieto „Бригада за комунистически труд“.

И фактите са на лице. На-

маля бракът, намаляха и тровите злополуки. Повиши се съзнанието на работниците. Ръководството реши и откри лавка на самообслужване, в която бяха поставени цигари, кибрит, вафли, бисквити, бонбони, лимонада и др., като редовно се презарежда. Досега лавката работи безупречно.

Всички тия придобивки, като се прибави още и обширен салон за прекарване на забавни часове и джаз, съставен от работници под ръководството на Станчо Димитров — плановик в предприятието, говорят колко сигурно крачи колективът напред, колко бързо израства новият, прекрасният човек — строител на комунизма.

Ив. Илиев

В чест на X конгрес

В чест на Десетия конгрес на Комсомола бригадите Димитър Драгомиров, Илия Неделчев, Стоян Петров в ДИП „Победа“ — В. Търново са решили да поемат следните задължения:

1. Да обучат ниско квалифицирани работници и всеки комсомолец да си повиши разряда;
2. Всички комсомолски бригади до X конгрес на Комсомола да извоюват званieto „Бригада за комунистически труд“;
3. Младешките бригади в предприятието да правят само доброкачествена продукция;
4. През 1963 г. да достигнат първенците от 1962 г.;
5. Във всяка младежка бригада да се предложи до конгреса най-малко по едно рационализаторско предложение и да се внедри;
6. В младежките групи да се направят най-много икономии от основни и спомогателни материали.

В кооперативната ремонтна работилница

Павликениското ТКЗС изкупи селскостопанските машини през март миналата година. Тогава започнаше работата в полето. А имаше опит. Ремонтът на машините и инвентара легна върху плещите на трима души — на главния майстор на МТС Марин Найденов, който стана началник работилницата, на бригадния механик от Недан Александър Атанасов — старши механик по трактори и прикачен инвентар и старши механикът по автомобили Петър Митев. Инструменти и запасни части липсваха в новосъздадената работилница. Към тройката, която беше техническо ръководство, дойдоха и двама монтьори. Не малко затруднение се срещна и с трактористите, които мислеха, че като преминат към ТКЗС ще се намали заплащането им. Неколцина дори напуснаха.

— Сега и те искат да се върнат, но няма места, — говори началникът на работилницата бай Марин. — Всяко начало е трудно. Но лека-полека излязохме от това състояние. Наистина малка работа ли е да се заведе ред и да се пусне в експлоатация стопанския машинен парк, който е по-голям от този на Сухиндолската МТС? Бродът е минат. През есента стопанството построи помещението за стругарно, за ремонт на автомобили, електротехническо отделение, тенекеджийско, акумулаторно, електроженно. . . . А в склада за резервни части няма да намерите само онова, което не се намира и в ОП „Селснаб“. През лятото и есента ще бъдат построени и хангари за всички машини.

— Имаме още редица затруднения, — продължава бай Марин. — Ето и сега бързаме, за да сме готови за пролетните задачи, но няма зъби за стабилни граби. Никъде няма и пурин, както и стойки за лемежите към култиватор „Кул“. Липсват лагери № 92 412 и 6308, свещи 14 милиметра.

Това е немалка грижа на кооперативните работилници. Досега те вече са ремонтирали 50 трактора. Остават им само 4 и те са на стойките. Готова е и голяма част от прикачния инвентар — от 19 редосеялки остават само 5. Ремонтирали са 20 култиватора, 32 плуга, 7

квадратно-гнездови сеялки, 8 лъбопръскачки. На 3 дъждовални инсталации само моторите не са готови.

— До края на месеца мислим всичко да бъде готово, — отсича бай Марин. — А през февруари ще започнем комбайните, върпачките. . . .

Добре е всичко това. Но грижата на шепата хора, заети в ремонта на огромни, кооперативни машинен парк, не се изчерва само с това. Тук вече се мисли и за подобрения на техниката. До края на февруари ще осъществят свои три мечти — огрухават към семейстачка „ОВ-20“ за допочиване на зърното, 7 машини за чистене на цвекло, което ще облекчи значително труда на кооператорите и ще пригоди самоходните шаси за товарене на химически торове в селскостопански самолет, което ще става само за 4-5 минути. Преди за натоварването на един селскостопански самолет бяха заети 15-20 кооператори, а сега това ще се извършва само от механизаторите.

Началото е хубаво. Но павликени не са научени да стоят на едно място. Няма съмнение, че наред с ремонтната дейност оттук ще се родят и други хубави инициативи.

Ил. Петров

ПРИМЕРЕН ОВЧАР

Добър е палишкият овчар Стефан Ченков. „Гордостта на стопанството ни е той“, — говори за него и партийният секретар. За 1962 г. той е първенец по въплодобива, като от дваските получи средно по 2,31 килограма вълна.

В тези студени зимни вечери бай Стефан почти не спи — все наглежда аглиците или прибира новородените агънца. От 120 овце-майки до 15 януари 85 се оагнаха. Овцете така са свинали с него, че още с първото повикване тръгват подире му.

Ръководството на ТКЗС в с. Беброво добре цени работата на овчаря Стефан Ченков, неговите грижи към стадото и не един път го е награждавало като първенец.

К. Василев
от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Елена

Факти с малки коментари

КАКВО КРИЯТ ДУМИТЕ НА ГОСПОДИН КЕНЕДИ

На 14 януари т. г. американското радио предаде текста на традиционното годишно послание на президента Кенеди, прочетено от него пред Конгреса.

Посланието е на тема „За състоянието на Съюза“. В него Кенеди разглежда вътрешното и международното положение на САЩ и говори за някои мероприятия, които предлага да се осъществят.

Цялото послание е пропито от стремежа да се изтъкне положителната роля на Кенеди в „стабилизирането“ на американската икономика и в „укрепването“ на американската мощ. Но в същото време пише фрази и умишлено умалени отрицателни и раздутите положителни данци не могат да скрият сериозните грижи на американския президент и неговото правителство.

В няколко броя на вестника ще се постареем да отговорим на някои твърдения на президента Кенеди с факти без обширни коментари, тъй като фактите говорят достатъчно добре за себе си. Да започнем.

1. За кого се грижи президентът

„Днес работещите у нас са с един милион души повече, отколкото бяха преди две години“ — подчертава американският президент.

Да, но г-н Кенеди

по-сетне в същото послание твърди, че всяка година се раждат четири милиона американци. В такъв случай увеличението на работещите за две години е един милион

съвсем не отговаря на общото нарастване на американското население. Фактите са по-жестокотни, отколкото г-н Кенеди се мъчи да ги представи. Безработи-

чеството на труда, през първите девет месеца на годината в САЩ е било 3111 стапки, в които са взели участие 1 милион и 130 хиляди души. В резултат на тези стапки са били изгубени 15,4 милиона човеко-дни.

Затова и г-н Кенеди

загрижено предлага да се намалят данъците, за да се съживи стопанският живот, защото, както се изразява той, „корпорациите се нуждаят от консуматори, а безработните се нуждаят от работа“.

Но какво намаляване на данъците се предлага? Данъчното облагане на отделни лица, което сега се движи между 20 и 91 на сто, да се намали на 14 до 65 на сто. Това „ще донесе“ на американските граждани около 11 милиарда долара

и „ще увеличат“ покупателната им способност. От 52 на сто облагоустването на корпоративните доходи ще намалее на 47 на сто или ще останат на корпоративните два и половина милиарда долара. Това „ще засили“ творческата им инициатива. Тази данъчна реформа се предлага да стане за три години и при редица условия. Но не е там главното. Главното е в това, че от тази реформа ще спечелат пак богатите, милиардерите. То личи и от предлаганото намаляване на данъчните проценти за отделни лица (ниският размер се намалява само с 6, а високият — с 26 процента), и от намаляването на данъците на корпорациите.

Господин Кенеди е

„загрижен“ за безработните и за бедните, но само на думи. Когато 2 от всеки 5 американски граждани изпитват материални лишения или живеят в мизерия, американските милиардери получават баснословни печалби. Печалбите на най-крупните корпорации в САЩ са нараснали през третото тримесечие на 1962 г. в сравнение с третото тримесечие на 1961 г. с 9 на сто. Вестник „Уол-стрийт джорнъл“ отбелязва, че чистите печалби на монополите за цялата 1962 година ще достигнат колосална сума — примерно 26 милиарда долара, тоест повече от колкото и да било досега.

Защо г-н Кенеди не посегне върху част от тези печалби, а пред-

Разумно да използваме свободното време

НАПРЕГНАТИЯТ ТРУДОВ ЖИВОТ, повишаването на материалното благосъстояние на трудещите се, перспективата за намаляване на работния ден, изграждането на всеобщо развито личностно налагат на Комсомола да се заеме с грижата за културния отход на младежта, с грижата за разумното използване на свободното време.

Културно-масовата работа е една от основните форми за изпълнение на големата и отговорна задача — комунистическото възпитание на младежта. Чрез нейните многообразни форми,

достъпни и свързващи приятелски отношения, отговарящи на младежката възраст, се постига много. Организират се осмислени развлечения, разкриват се ценни дарования, възниква се колективизъм и другарство, закалява се волята, расте културното равнище на младежите хора.

Книгата е неизчерпаем извор за знания и мощно средство за възпитание. Комсомолските организации и дружества в нашия окръг организират редица мероприятия, за да се популяризира хубавата книга, за да стане тя постоянен другар на всеки младеж и девойка.

Комсомолските дружества при ДИП „В. Коларов“ и ДИП „Победа“ — В. Търново, при ИКП възел и ДЗЗ — Г. Оряховица, в село Бяла черква, в доста средни училища вече имат традиции да провеждат читателски конференции. Обсъждането на книги дава възможност на младежите да споделят впечатления и мнения по

прочетеното. За съжаление малко такива мероприятия се провеждат от селските дружества и на производствени теми. Важно условие тук е съвместната работа с библиотеките, книжният фонд на които многократно се увеличава всяка година. Болшинството от читателите са млади хора. 120 младежи от ДИП „Металургия“ — Г. Оряховица са прочели през изтеклата година над 800 книги. В с. Алеково над 470 младежи са редовни читатели. На практика обаче все още много от дружествата на Комсомола не се интересуват от работата на библиотеките, малко се свързват с библиотечните и малко провеждат съвместни мероприятия.

В културния живот на младежта заслужено заема най-голямо място художествената самодейност. Тя е голяма, разнообразна и творческа работа, която спомогат за общото и естетическо възпитание на младежта. Нейните форми са много. Осемдесет на сто от членовете на Комсомола са включени в художествената самодейност. В село Кесарево само в танцовия състав играят 18 души, в театралния — 15, в сатиричния — 10. Така е и в село Бяла черква.

В последно време редица комсомолски комитети отделят по-голямо внимание на художествените колективи, отблизват следят участието на младежите в тях. Дружественият комитет на Комсомола в село Бяла черква ежегодно изпраща младежи и девойки с комсомолски поръчения във художествените колективи.

Успехите по развитието на художествената самодейност, обаче, не отговарят на възможностите на окръга. На окръжната комсомолска организация, на богатата материална база, която постоянно се увеличава. Редица комитети на комсомола не оценяват огромното значение на художествената самодейност, за естетическото възпитание на младежта. С какво друго би могло да се обясни слабата заинтересованост по тези въпроси на комсомолските ръководства в село Ресен, Самоводене, Балван, Алеково и други? Особено тревожно е положението с някои хорови състави по селата и представителни градски хорови ансамбли. Представителният хор при народното читалище „Надежда“ — В. Търново е един от най-добрите в окръга но в него участвуват предимно стари хора, много от които са пенсионери. Градски-

ят комитет на Комсомола знае това, но все още не е взел никакви мерки. Не е по-различен случаят и с градския хор в Г. Оряховица. През миналата година са били изпратени в него над 20 младежи, а в момента участвуват само двама. Нуждае се от подмладяване и хорът на транспортните работници при ИКП управление — Г. Оряховица.

Малко са грижите на комитетите на Комсомола за изграждането на малки художествени състави, които да се поддържат за разнообразяване живота на младежите, за изясняване на програмни по младежките увлечения. Сега е зимен период. През него може да се разгърне богатата художествена самодейност. Това налага комитетите на Комсомола да вземат бързи, решителни мерки за поддържане на работата в това отношение — да се укрепят съществуващите състави, да се изградят нови, да се изпратят повече младежи и девойки, дори с комсомолски поръчения.

Киното има огромно възпитателно въздействие. Повечето от младежите имат създаден навик през свободното време с желание да посещават кината. Малко комитети на Комсомола се интересуват от съдържанието на новите филми, за да могат да популяризират хубавите сред младежите, да предвидят обсъждания на тези филми, от които отрицателното би повлияло на младежта, би я увлякло по лесно отклонително положение.

Работният ден продължава осем часа. Един промислен работник следващо заемане на работното място. През свободното време той почива, спортува, чете, учи, посещава филми, театри, концерти, изложби. През това свободно време на младежта трябва умело и разумно да се предлагат интересни занимания и забави, които отклоняват от бездействието и пошлостта, а това най-добре може да направи младежката организация.

Да се обяви война на пустото време — ето какво е нужно сега. Младежта обива война на скуката на пошлата забава, на пражосването на времето. Радостен и културен отход, смислен и целенасочен духовен живот — това са неща, които спомогат за израстването на човек с ярко изяви комунистически добродетели.

Кръстьо КРЪСТЕВ

секретар на Окръжния комитет на ДКМС — В. Търново

ВЕЧЕР В ЧИТАЛИЩЕТО

ЛЕДЕН ВЕЧЕРНИК се спуска по заснежени гърбове на Романа и Арпалъка, сбира се в дефилето на Стара река и със своя скочаваща поплах заличава селото. Мръква. Светят стотиците очи на къщите, уличните лампи, широките прозорци на читалището. Кесарево заживява една от своите зимни вечери. Читалището. Десетки младежи, ученици и кооператори бързат към библиотеката и читалнята. Там ги посреща уютността на затоплената стая, веселият поглед на библиотечката, десетките вестници и списания, подредени по дългата маса. Но... да влезем и ние.

— Здравей! — поздравявам библиотечката едва чуто.

— Здравейте! — също така отговаря тя.

Приятната тишина респектира. Между рафтовете 5—6 читатели със светнали очи търсят своята желана книга. Изваждат някоя, преглеждат я, поставят я на мястото ѝ, вземат друга. Библиотеката работи по метода на „свободния достъп“.

Ето, кооператорката Иванка Борисова вече си е избрала и иде до заемната маса. Поглеждаме в картонка ѝ. Петдесет и седем книги взела миналата година! Тя е една от най-редовните читатели. А какво си е избрала? — „Резултати на овошните дървета“, „Древещата и нейното отглеждане“. Правилно. Не само художествена литература четат нашите кооператори. Полека-лека те протрещат рече и към селскостопанската.

— А ти, младежо, каква книга търсиш? — се обръщам към Стефан Киров. — Какви книги най-обичаш?

— Книгите на Военното издателство, — ми отговаря бързо той. — Чета ги на един дъх.

— А любовните романи? — подкачам шеговито.

— И тях... Вие не ги ли обичате?

— Как не? Те са за всички възрасти.

Наближава 20 часа. Последният читател напуска библиотеката с две-три книги под мишница. Сега може да поговорим свободно с библиотечката. Обсипвам я с ред въпроси за „свободния достъп“ до книгите, за работата с читателите.

— Свободният достъп до книгите ми помага много в работата. Видяхте сами. Всеки си избира. Никой никому не напраща книгата. Това е гаранция, че вестата книга ще бъде прочетена. Читателите познават целия библиотечен фонд. Добиват обща библиографска култура. Само младежите и с неукрепнали още интереси читателите насочават към правилан избор, не позволяват да вземат неподходяща за възрастта им книга.

Ръководството на читалището има правилно отношение и полага големи грижи за библиотеката, която има 5813 тома. Само през изтеклата година са закупени 851 тома. Купува се всяка новизна книга. Набавена е и селскостопанска литература, но тя все още недостатъчно се чете. От раздадените 12 964 книги през миналата година само 163 тома са със селскостопанско съдържание. Читателските конференции, които са организирани през 1962 г. помагали донякъде за популяризирането им, но това е недостатъчно.

Младата библиотечка Добричка Ангелова ни запознава подробно със своята работа, която видимо обича. Но виждаме се, бърза за някоя. За къде?

— Бързам. Чакат ме за репетиция. Театралният състав... Трвоаме заедно. В малката затоплена гримьорна театрална стая е в усилен подготвя. Репетира битовата героична драма „Хайдути“. Да ги оставим на спокойствие. Денят на представлението е близо.

Излизаме. Читалището живее своите зимни вечери.

Д. МИХАЙЛОВ

Младежки простори

РЕДАКТИРА МЕЩАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ

СЪС СЪРЦЕ И ТВОРЧЕСКИ УМ

ЕДИН БОГАТО СЪДЪРЖАТЕЛЕН, оптимистичен и същевременно загрижен разговор на младото поколение — това представляваше проведената преди няколко дни отчетно-изборна конференция на заводската комсомолска организация в Държавни захарни заводи — Г. Оряховица.

Трудно е да се набележат всички онези моменти от нейното провеждане, които заслужават внимание. Докладът за конференцията, изнесен от М. Тонева — секретар на заводския комитет на ДКМС, беше грижливо и задълбочено разработен. Той даде добър тон, правилни насоки. Но всичко казано в него бе увиснало във въздуха, ако после не беше подет именно този разговор — творчески и по младежки отворен, в който участваха делегатите, участваха и гостите: кандидат членът на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП Д. Стоянов, директорът на завода — Н. Йорданов, секретарят на Окръжния комитет на ДКМС — Т. Ралчев, секретарят на заводския партин комитет — Ив. Денчев, председател на заводския комитет на профсъюзите — Г. Неделчев, секретарят на Градския комитет на ДКМС — Д. Димитров.

Коя беше основната задача? Израстването на завода в предприятие, което с право ще извоюва и носи званието „Завод за комунистически труд“. Със своите изказвания, с разказаните кройки и плановете за бъдещата работа младежите хора показаха, че не само със сърце, но и с творчески ум се борят за това.

За съдбата на бригада „VI световен фестивал“ станала организация ще работи школа за изучаване на добрия организационен опит. В школата комсомолският актив ще се запознае с положителното в работата по организирането на културно-масовата работа, трудова дейност, организационните мероприятия и редица други въпроси. Комсомолците участвуват и в школите за изучаване на чуждия опит, организирани в отделните предприятия.

Със стремж за постоянно увеличаване знанията и съзнателните със стремж за приобщаване на производствените задачи комсомолците от град Лясковец ще посрещнат X конгрес на ДКМС.

АН. БАЙЧЕВА

от Обществения редакция на в „Борба“ — гр. Лясковец

нов е радостен факт, по който може да се съди и за редица успехи. Когато той говори от името на цялото ръководство за бъдещето на предприятието, сподели с младежите като със равни — хора, които знаят и могат и като с млади — хора, у които има много пламък. А това дава криле на комсомолците.

Секретарят на Окръжния комитет на ДКМС — Т. Ралчев обръна внимание на трите основни задачи в настоящия момент пред работническата младеж: борба за високо качество, постоянно повишаване на знанията на младите производственици, пълноценно и правилно ползуване на младите специалисти.

Другарят Димитър Стоянов с радост отбеляза, че в завода се чувства присъствието на едно действително ново, младо поколение. Пред това поколение сега стоят задачите: всеки комсомолец да намери своето място в практическото изпълнение на Директивите на Осмия конгрес на БКП; да се разкрие съвременната романтика — романтиката на всекидневния труд; да се оцени героизма в наше време. Първенците в труда, учението и живота трябва да бъдат днешните наши герои, наш пример. Комсомолците наред с комунистите трябва да са пламенни трибуни на марксистко-ленинските позиции. Затова е нужно да уместят да отхвърлят буржоазното влияние във всички негови форми и външност, с ум и знание да се борят срещу него.

Конференцията избра нов заводски комитет. Негова задача, задача на цялата комсомолска организация при Завода е да се помогне на всеки младеж да намери своето конкретно място в непосредствената работа, чрез което най-добре и най-пълноценно ще се съдейства за изграждането на прекрасните перспективи, начертани от Осмия конгрес на нашата партия.

Младите работници, инженери и специалисти притежават богато въображение, творчески зрял ум и пламенно сърце. С такава младеж Заводът може да върви само напред и не след дълго да се поздравим с високото звание „Завод за комунистически труд“.

Конференцията избра нов заводски комитет. Негова задача, задача на цялата комсомолска организация при Завода е да се помогне на всеки младеж да намери своето конкретно място в непосредствената работа, чрез което най-добре и най-пълноценно ще се съдейства за изграждането на прекрасните перспективи, начертани от Осмия конгрес на нашата партия.

Младите работници, инженери и специалисти притежават богато въображение, творчески зрял ум и пламенно сърце. С такава младеж Заводът може да върви само напред и не след дълго да се поздравим с високото звание „Завод за комунистически труд“.

Познаването на дейността на комсомолската организация от страна на директора Н. Йорданов

При младите конструктори

Един от най-младите заводи в окръга, който едновременно се изгражда и започва своята дейност, е Заводът за автоматични теллики в гр. Лясковец. Конструкторното бюро се състои предимно от младежи. Колективът от мла-

ди ентузиазирани инженери и техници работи упорито над проекти за първите в страната автоматични теллики, които ще отчитат не само количеството на купуваната стока, но и нейната стойност.

Др. Яначков

На върна стража

сред разкошните салони, при веселите свои хора?! С воински шинел и предани млади сърца срещаша още една Нова година смелите гранични пазители. От Родопска мисълта лети далече на север, откъд високия Балкан.

— Сега моите съселани са се събрали в големия салон на културния дом, — замечтано започва Стефан Стефанов от с. Стражица.

Говори той за новия облик на селото, за големите трошки, за щастливия живот.

Това, което са донесли писмата от родния край, е радостно и момчетата се надпреварват да говорят. — В град В. Търново вече работи дървообработващ завод, а през новата 1963 година ще има и висше учебно заведение. Нашият окръжен град ще стане още по-хубав и по-красив, — с нескрита радост говорят търновците Тр. Трифонов и Б. Муздрок.

Децата на кооперативните поля П. Йорданов от с. Върбица, Г. Тананев от с. Самоводене, Д. Митев от с. Дичин, М. Ненчев от с. Джулюница и др. с възхищение

Една от най-добрите тъкачки в ДИП „В. Мавриков“ — В. Търново е Мара Костадинова, която работи на 16 автоматични стана и дава качествена продукция.

На снимката: Мара Костадинова обучава Надка Иванова, ученичка в Промисленото училище по текстил.

Ив. Воденичаров

ДВА ДНИ преди Нова

година курьерът на поделението беше искрено зачуден. Получиха се множество колекти, адресирани до различни хора, но на един и същи адрес — „За батареята на майор Генков“. Ако курьерът знаеше за едно решение на старослужещите бойци от батареята, не би се учудил никак. Но той не знаеше нищо.

Почти всички старослужещи бойци от батареята на майор Генков са от Великотърновски окръг. Може би затова и техният колектив е така здрав и задушен. Веднаж някой предложи да посрещнат Нова година с колет от родния край. А когато предложението стана решение, всички написаха писма до близките си. Два дни преди Нова година в класната стая се струпаха много колекти с един и същ печат — от Великотърновско.

Когато до Нова година оставаша броени часове, бойците се събраха в класната стая. Празнично наредените маси предаваха тържествен вид. Тържествено, започнало преди Нова година в една воинска класна стая за момчетата от далечния Търновски край беше най-хубавото новогодишно тържество. Какво от това, че не са там —

ДВА ДНИ преди Нова

година курьерът на поделението беше искрено зачуден. Получиха се множество колекти, адресирани до различни хора, но на един и същи адрес — „За батареята на майор Генков“. Ако курьерът знаеше за едно решение на старослужещите бойци от батареята, не би се учудил никак. Но той не знаеше нищо.

Почти всички старослужещи бойци от батареята на майор Генков са от Великотърновски окръг. Може би затова и техният колектив е така здрав и задушен. Веднаж някой предложи да посрещнат Нова година с колет от родния край. А когато предложението стана решение, всички написаха писма до близките си. Два дни преди Нова година в класната стая се струпаха много колекти с един и същ печат — от Великотърновско.

Когато до Нова година оставаша броени часове, бойците се събраха в класната стая. Празнично наредените маси предаваха тържествен вид. Тържествено, започнало преди Нова година в една воинска класна стая за момчетата от далечния Търновски край беше най-хубавото новогодишно тържество. Какво от това, че не са там —

за средношколците от Сухиндол, за китния Еленски край.

В нула часа се възвести Новата 1963 година. В този момент няма може някой да обвини смелите момчета от нашата южна граница? Те бяха до търновския работник, до веселите и щастливи кооператори, до жизнерадостната ученичкова младеж. Те бяха в родния край и с мисълта си знаеха, че автоматично стоят в ръцете на техните бойни другари, които в тая нощ бяха със зорък поглед.

В здрав младежки колектив, рамо до рамо, с воински шинели и пушки срещнаха Новата година десетин, стотици комсомолци от границата, които ще я изпратят от кооперативните поля и новите заводи, от студентските банки в своя роден Търновски край.

Иордан ВЕЛИКОВ

от Южната граница

ЕДНА ХУБАВА ТРАДИЦИЯ

СВЪРШИ първият учебен срок. Още на 31 декември в с. Пущеро бяха си дошли повечето от 25 ученика. Дългите търсения в читалищната библиотека не останаха празни. Под ръководството на Станю Димов започна подготовката на писане „Синове и черки“ и „Така се ожени Кюпачи“. Отначало репетициите ставаха в клуба на БКП. После се преместихме на сцената в читалището. Започнаха репетиции след репетиции.

Дойде и очакваната вечер. Започнаха да приждат посетители. Новият читалищен салон едва побра многобройната публика.

Водевилът „Така се ожени Кюпачи“ бе посрещнат от присъстващите с особено одобрение. Играта на Иван Понков, Кунка Братанова и Николай Цанев завладя.

Хумореситите на Станю Димов разсиваха стар и млад в салона. „Народните песни, които изпяха Анка Маринова, Кина Мийкова и Зюмбала Алнева бяха посрещнати със задоволство.

В писната „Синове и черки“ особено добре играха Георги Белчев, Цветанка Рачева, Боби Поргов и други.

Хубавата вечер завърши с кръшни хора и танци.

Д. Александров, ученик

в-к „БОРБА“

ДЕНКА ПЕТРОВА РАЗКАЗВА

Птиците се отплащат

лица. После набавя моркови, крмилно цвекло, нарязва ги, приготвя меката смеска, за да бъде готова за даване, когато към 7.30 часа дойде другата птицевъдка. Към пет, 5.30 часа дежурната храни птиците на дворчетата със зърнена смес.

Меката смеска за второто хранене се приготвява от фуражна смеска, нарязани моркови, крмилно цвекло, бигена мая, мидено брашно, кисело мляко, ако има и рибена маса. До 7.30 часа смеската е готова. Като дойде втората работничка, двете заедно залагат в подвижния бункер така приготвената меката смеска. Залагането в четирите помещения завършва към 8.30 часа. След като закупим извършваме джолдирането на част от храната, за да е готова за следобедното второ хранене с меката смеска. От 9 и половина часа събираме яйцата, сортираме ги за люпилната и яйцеклоп. Между десет и единадесет часа почистваме и нарязваме необходимите за следобедното хранене моркови и крмилно цвекло.

Между 11 и 12 часа вторият път събираме и сортираме яйцата. Между 12 до 13.30 часа обядваме и почистваме. Между 13.30 и 14.30 часа храним отново с меката смеска. Извършваме също така проверка на стадото и отделяме евентуално заболелите птици. След два и половина часа до три часа след обяд събираме трети път яйцата и пак ги сортираме.

През зимния период след 16.30 часа извършваме второто за деня хранене на птиците със зърнена смес и прибираме птиците, които са останали във втрет в помещението. Щом птиците се приберат втрет, затваряме вратите и за последен път събираме, сортираме и отчитаме получените през деня яйца. Попълваме ежедневния график, за да видим резултата от нашата работа през деня. В пет часа след обяд дежурната предната вечер птицевъдка си отива в къщи и за нощно дежурство остава другата.

Какво трябва да се има предвид при храненето и гледането на птиците? Преди всичко е наложително да се спазва най-строгата режим за хранене, изработен във фермата. При птиците да има постоянна вода или суроватка за пиене. Да има достатъчно и суха постеля. Редовно да се пуска сутрин рано и вечер до към девет часа осветлението. През пелен ден да се наблюдават птиците, своевременно да се отделят омърлушените и болните в изолационното помещение, навреме да се открияват и отделат квачките.

Ние сме ходили за обмяна на опит в много стопанства и ни е било впечатление, че в малко от тях се дават

редовно на птиците минерални добавки. При нас такава неща няма. При всяко хранене ние слагаме определено количество минерални добавки от биоконцентрат, месомидено брашно или креда, също така и трупно брашно. Средно дневно на глава се пада не по-малко от 4 до 5 грама. От друга страна в меката смеска се слага и суроватка, по 10 грама бито мляко дневно на глава. Суроватката за пиене се налива в специални корита. През лятото зелената храна се слага с меката смеска, а също така се разхвърля и в дворчетата за свободно къпане. З дворчетата се поставя и едър пил.

За високата носливост спомага много отглеждането на здрави пилета и добре развити ярки. Още преди внасянето в птицефермата се извършва два-три пъти прочистване на ярките и само добре развити птици се формират в стада. Птиците в нашата ферма са две трети от породата Легхорн и около 2500 от породата Нюхемпшир.

От страна на специалистите се контролира редовно състоянието на стадото, храненето и редовното даване на минерални добавки.

Трайните успехи в птицевъдството в нашето стопанство са дело преди всичко на жените, които отглеждат пилетата, и на тези, които се грижат за носачките. И едините и другите се отнасят съвестно към работата и всяка година постигат все по-добри и по-добри успехи.

Денка ПЕТРОВА
птицевъдка в ТКЗС „Път към комунизма“ в гр. Павликени

Крум Илиев е постоянен ударник в ищновия цех към Градския промишлен комбинат — Свищов. Той е един от най-добрите работници в цеха.

Снимка: Ив. Воденичаров

НОВО ПРОИЗВОДСТВО

Тази година за пръв път в окръга започва производството на сушенцирани плодови сокове в Държавния консервен комбинат „П. Цвиев“ — Г. Оряховица.

Плодовите сокове са течности, получени от цялото съдържание на плодотелите, на които са отстранени твърдите и неразтворими части. Те са по-ценна храна от самите плодове, защото в тяхно състояние се усвояват много по-лесно от организма на човека.

Тази година в комбината ще бъдат произведени над 100 тона сокове от ягоди, малини, кайсии и други плодове. Това производство през следващите няколко години трябва да се разшири. В нашия окръг има добра суровинна база за него.

Марин Арменчев

ГОДИШНИТЕ СЪБРАНИЯ НА ТКЗС НА ВИСОКО РАВНИЩЕ!

Измина още една стопанска година от живота и дейността на ТКЗС. В редица стопанства, като в Ресен, Стражица, Михалци, Карансен и други, постигнатите резултати през годината са значително по-добри и за разпределение на кооператорите в тези стопанства се заделят хиляди левове в повече в сравнение с 1961 г.

Повечето от счетоводните колективи приключиха сметките за изтеклата година, а останалите ще приключат в най-скоро време. Главната задача, която стои сега пред управителните съвети на ТКЗС, е да отчетат всестранно и задълбочено годишната дейност на стопанствата пред кооператорите. Практиката на такива четни стопанства, като в Поликраище, Павликени, Обединение, Ресен и други, показва, че равнището на годишните събрания и ползата от тях зависят преди всичко от подготовката им и на първо място от разработката на доклада. В него е необходимо да се направи най-гrijкият задълбочен икономически анализ на цялостната производствена дейност на кооперативното стопанство. Да се отрази как е изпълнен планът за общата и чистата продукция по отрасли — растениевъдство, животновъдство и др. и по производствени единици — бригади, ферми и отделни звена. Подробно да се анализират причините за изпълнението или неизпълнението на плана, като конкретно се посочат слабостите, недостатъците и положителните страни в работата на управителния съвет.

Доколко добре е било организирано производството, най-вярно може да се съди от показателите за рентабилността от отделните култури и отрасли. Затова е необходимо да се изчисли точно доходността в отделните отрасли и себестойността на произведената продукция през изтеклата година.

Наред с това е наложително да се анализира най-внимателно разходът на труд в отделните отрасли и производствени единици, за да могат да се разкрият възможностите за механизацията на трудоемките процеси, а оттам и възможностите за повишаване на производителността на труда. В тази връзка да се обърне сериозно внимание на въпроса за комплексната механизация.

В доклада да се направи оценка за дейността на ръководните хора в стопанството (бригадири, звеноводи, специалисти и др.) и се направят изводи, с оглед подобряване на тяхната работа за в бъдеще.

Grijкият анализ на работата и конкретната критика за допуснатите слабости ще послужат като основа за плодотворни разисквания и предложения на годишното събрание. Такъв доклад и добре обмислени проекторешения могат да се разработят, когато в подготовката на събраниято вземат участие всички членове на управителния съвет, всички специалисти и целият кооперативен актив. С тяхното съдействие следва да се разработят и мероприятия, осигуряващи изпълнението на държавната планова задача за 1963 г.

На миналогодишните събрания с добре подготвени доклади излязла пред кооператорите управителните съвети на ТКЗС в Михалци, Морави, Бяла черква, Поликраище, Върбовка, П. Сеновец. Но това не може да се каже за ТКЗС в Дъбник, Балван, Г. Студена и други. Техните доклади не бяха достатъчно критични и аналитични. Не се засегнаха въпросите, свързани с перспективите и насоката на ТКЗС за в бъдеще. Липсваха изводи от допуснатите слабости и малко внимание бе отделено на въпросите относно прилагането на членин опит и развено-подобряването на работата.

Сега в работата на годишните събрания всички кооператори нямат възможност пряко да участвуват. Това още повече от всеки друг път налага да се създадат подходящи условия за най-пълно прилагане на вътрешно-кооперативната

демократия. Практика стана във всички ТКЗС от окръга преди годишните събрания да се провеждат събрания по бригади или села с всички кооператори. На тези събрания председател на ТКЗС или членовете на управителния съвет следва да запознаят кооператорите с резултатите от годишната дейност на ТКЗС, с изпълнението на производствените задачи на бригадите, фермите и страничните предприятия, а също така и с проекторешенията към доклада. Така ще се даде пълна възможност на всички кооператори да си кажат думата по дейността на стопанството и да вземат непосредствено участие при набираване на бъдещите перспективи на стопанството, като дадат своите предложения за подобряване на работата. Именно на събранията по бригади или села следва да се избере делегатите за годишното събрание — по възможност на всеки пет кооператори по един делегат.

В повечето от стопанствата вече изтича двегодишният мандат на управителните и контролните съвети. Затова е необходимо предварително да се обмисли въпроса по състава на бъдещите ръководни и контролни органи. За препоръчване е в тях да бъдат включени повече жени, младежи, селскостопански специалисти и добри производственици. Така ръководствата на ТКЗС ще бъдат освежени с нови, млади сили, въоръжени с повече знания и опит. За председатели на контролните съвети следва да бъдат издигнати кооператори със счетоводителска правоспособност, които в стопанства от първа, втора и трета категория да бъдат платени. Опитът на ТКЗС показва, че там, където контролните съвети са оглавявани от счетоводители и икономисти, работата е много по-добра.

Първостепенна задача на управителните съвети е до края на януари и първата петдневна на февруари да подготвят и проведат образцово годишните отчетно-изборни събрания на ТКЗС.

Т. ЗОГРАФОВ

ст. инструктор по ТКЗС при Окръжния народен съвет

Фуражната кухня работи

Голямата суша през лятото на 1962 година предвещаваше тежка зима за животновъдството в кооперативното стопанство. Управителният съвет на ТКЗС в с. Алеково реши да обзаведе фуражна кухня.

Много труд и усилия положиха за изграждането на фуражната кухня работническите колективи на ремонтната и дърводелската работилници.

През втората половина на декември м. г. фуражната кухня заработи. Извън стопанския

двор близо до складираният слама е поставен малък агрегат, който поема сламата, за да я вмъкне в широките тръби и я придвижва до фуражната кухня. Тук сламата се нарязва дребно, очуква се, за да омекине, а после се меласира.

Резултатите от досегашната работа на фуражната кухня са много добри. Обработената слама се приема с охота от добитъка и се оползотворява напълно.

Ат. Божанов, дописник

Активизиране на пчеларите

Неотдавна по инициатива на пчеларското дружество в гр. Лясковец, в салона на кино „Хр. Ботев“ бе проведена сватковна научна-популярна филм „Пчели и цветя“. На присъстващите пчелари и любители нагледно бе показано голямото значение на пчеларството за оплождането на голяма част от селскостопанските култури и ролята на пчели-

те за повишаването на добитите от растения култури.

Преди филма бе изнесен кратък доклад от члени на „Лясковското дружество“ Атанас Табаков. А в клуба на дружеството бе обсъдена предстоящата съвместна работа между кооперативното стопанство и дружеството.

Иван Кондев

В ПОМОЩ НА ИЗУЧАВАЩИТЕ КОНГРЕСНИТЕ МАТЕРИАЛИ

Осмият конгрес на БКП за измененията в социалистическите производствени отношения

Осмият конгрес ще остане в историята преди всичко с две исторически дела: довеждане докрай борбата срещу култа към личността у нас и приемане на величествената двадесетгодишна програма за завършване строителството на социализма и постепенното преминаване към комунизма в нашата страна.

На първо място между големите теоретически и практически проблеми, които пълното построение на социалистическия обществен строй и изграждането в перспектива на комунизма поставят пред Партията, както се изтъква в Отчетния доклад на Централния комитет пред Осмия конгрес, е по-нататъшното развитие на социалистическите производствени отношения и преди всичко — развитието на собствеността.

Производствените отношения представляват сложна система от многообразни и взаимно обуславящи се отношения между хората в процеса на общественото производство. Те обхващат всички форми на икономически отношения между хората: общественото разделение на труда между хората, заети в различните производствени отрасли, разделение на труда между града и селото, формите на икономическата връзка между града и селото, отношенията на обмена, начините

за започна и подготовката в ТКЗС за осигуряване на топли помещения за малките пиленица.

Петър Георгиев

Галеновата лаборатория към Окръжното аптечно управление — В. Търново е оборудвана със съвременна техника. В нея се изработват всички видове сиропи, тинктури, някои масла и се разфасоват, по-често търсените лекарства.

На снимката: Донка Маринова, Денка Димитрова и Цветанка Дачева разливат рибено масло в шишетата.

Ив. Воденичаров

та и предметите на труда и съвместно ги използват в процеса на производство, а произведените блага се явяват обществено достояние.

При социализма обществената собственост е в две форми: общонародна (държавна) и групово-кооперативна. Тези две форми са съществена черта на преходния период от капитализма към социализма и на първата фаза на комунистическото общество. Държавната собственост у нас преобладава в промишлеността, транспорта, търговията, банковото дело, а кооперативната — в селското стопанство, но има известен дял също така и в някои отрасли на промишлеността и търговията.

Общонародната (държавна) собственост е най-висшата, най-прогресивната форма на обществена собственост. Тя обхваща хората в мащаба на народното стопанство като свободни и равни производители. Кооперативната собственост е колективна, групово-кооперативна, т. е. собственост на по-голяма или по-малка група хора.

Държавната и кооперативната собственост са единствени по своята социална природа. Общото помежду им се състои в това, че и едната, и другата е обществена собственост, че едната

и другата изключва експлоатацията на човек от човек, че едната и другата обуславя разпределение според количеството и качеството на труда. Двете форми служат на интересите на народа, на общата цел — изграждането на комунистическото общество.

Между държавната и кооперативната собственост съществуват и значителни различия. Преди всичко тези две форми на обществена собственост се различават по степента на обобщаването. Оттук произтича наличието на две дружески класи при социализма и различията в начина на разпределение на благата в държавния и в кооперативния сектор.

При държавната собственост обобщаването е извършено в рамките на цялото общество и засяга всички средства за производство, труда на работниците и цялата произведена продукция. В тази форма не предстои да се извършат качествени изменения при преминаването от социализма към комунизма.

При кооперативната собственост обобщаването е извършено в по-тесни рамки, в рамките на един по-малък колектив, в рамките на кооперативната организация. Кооперативната социалистическа собственост за разли-

ка от общонародната, има да измине по-сложен път на развитие, за да премине от социализма към комунизма. Предстои да се извършат качествени промени чрез усъвършенстване на тази форма на собственост, за да се издигне тя до нивото на общонародната собственост. По този начин ще се извърши развитието и усъвършенстването на социалистическите производствени отношения и тяхното прерастване в комунистически от гледна точка на собствеността.

По времето на култа към личността се лансирал схващането, че развитието на социалистическите производствени отношения трябва да се извършва по пътя на развитието на държавния сектор и ограничаването на кооперативния. В съветската икономическа литература съществувала гледна точка, че груповата собственост на колективите била започнала вече да спъва развитието на производителните сили и да изчерпва своите възможности. Тези гледна точка бяха категорично отхвърлени от XX и XXII конгрес на КПСС, на които бе изтъкнато, че колективно-кооперативната собственост далеч още не е изчерпала своите възможности.

Това е още по-голяма убедителност важ и за нашите ТКЗС. Затова в Отчетния доклад пред Осмия конгрес се отговаря, че кооперативната собственост ще играе голяма роля за икономическото развитие на страната и в бъдеще. Тази форма на социалистическа собственост отговаря на съвременното равнище и нуждите на по-нататъшното развитие на производителните сили на селото. Осмият конгрес реши, че през целия предстоящ период партийната политика по отношение на кооперативната собственост ще

бъде насочена към нейното непрекъснато укрепване и усъвършенстване. В отчетния доклад се изтъква, че е неправомерно и пагубно да се противопоставят кооперативната на общонародната собственост, ТКЗС на ДЗС и обратно. Към комунизма може да се върви успешно не само чрез държавни земеделски стопанства, но и чрез развитието на кооперативния строй. И двете форми дават възможност при бързо увеличаване на продукцията и усъвършенстване на обществените отношения в тях да се издига непрекъснато равнището на селското стопанство и постепенно да се отиде в бъдеще към комунистически форми на производство и разпределение.

Съществуването на обществената собственост в нашата страна в две форми — както се изтъква в Отчетния доклад пред Осмия конгрес, не ще бъде вечното. Тяхното развитие и усъвършенстване неминуемо ще доведе до постепенно сливане на кооперативната собственост с общонародната, до заличаване на границата между тях, а след това и до пълното им сливане в една комунистическа собственост.

От гледна точка на развитието на обществената собственост в народностопанския мащаб важно значение имат по-бързите темпове на разширено възпроизводство в промишлеността в сравнение със селското стопанство, което е свързано с увеличаване на относителния дял на държавната собственост в обществената социалистическа собственост. Обемът на промишлената продукция до 1980 г. се предвижда да се увеличи около 7 пъти, а селскостопанското производство — 2,5 пъти в сравнение с 1960 г. Раз-

ширеното възпроизводство означава възпроизводство в разширен мащаб и на собствеността.

Друга линия на усъвършенстване на обществената собственост, а с това и на усъвършенстване на социалистическите производствени отношения, е издигането на равнището на обобщаването на кооперативното производство, усъвършенстването на кооперативната собственост. От тази гледна точка важно значение има наравнението на ТКЗС. С повишаването на производителността на труда в кооперативните стопанства, следствие на което ще нарастват и неделимите фондове. Мощен тласък в това отношение дава решението да се продават на ТКЗС машини от МТС, с което освен че нарастват неделимите фондове, последните се приближават все повече по своята техническа структура до производствените фондове на промишлените предприятия.

Удряването на ТКЗС е друг начин за разширяване обобщаването на средствата за производство. Голяма крачка напред в това отношение беше извършена с обединяването на ТКЗС през 1958 година. По този път обаче може да се върви само до известни граници. Изграждането на междukoоперативни предприятия е друго направление за повишаване степента на обобщаването на кооперативната собственост. У нас има вече създадени междukoоперативни ремонтни станции, междukoоперативни

(Следва на стр. 4)

в-к „БОРБА“

Стр. 3, бр. 8, 17, 1, 1963 г.

Константин Сергеевич Станиславски

Днес се навършват 100 години от рождението на К. С. Станиславски — един от най-изтъкнатите реформатори на театралното изкуство през нашия век. Името на Станиславски, което е широко известно не само на театралните дейци, но и на широк кръг от хора с различни професии от цял свят, е свързано с цяла епоха в развитието на театъра, простираща се от края на миналия век до наши дни.

Константин Сергеевич Алексеев (Станиславски е неговият театрален псевдоним, който приема по-късно) е роден на 17 януари 1863 година в Москва. Семейството му принадлежи към оня кръг от московската буржоазия, който през шестдесетте години на миналия век започва да взема дейно участие в обществената и културния живот на страната. Още от ранно детство Станиславски изпитва в тесен допир с изтъкнати хора на изкуството — близки на родителите му, а от 14-годишна възраст той започва да играе в домашния любителски театър, чийто организатори и главни артисти са предимно членове на многобройното семейство Алексееви. По този начин бъдещият артист, режисьор и педагог се запознава на практика с театралното изкуство, обиква го завинаги и му посвещава целия си живот.

През 1888 година, заедно с режисьора А. Ф. Федотов и Ф. П. Комисаржевски, Станиславски основава в Москва Обществено изкуство и литература, обединяващо представителите на всички видове изкуства и включващо при себе си една трупa от актьори-любители. В течение на десетина години той взема непрекъснато участие в представленията на Обществото, създавайки множество роли с най-различни актьорски амплуа и пиеси от всевъзможни жанрове. През тези години актьорското майсторство на Станиславски се развива и укрепва и той придобива самостоятелност и зрелостта на истинския творец.

Наред с това Станиславски започва да овладява и изкуството на режисура. Неговите първи крачки в тази област са пак на сцената на Обществото, където осъществява първата си постановка — пиесата „Горящи писма“ от Гюелд. Режисьорският му дебют се посреща с голям интерес от театралната публика поради новите неща, които той като режисьор въвежда в своята работа над спектакъла. Верен на основния си принцип, който следва през целия си творчески път — да взема образци от живота, Станиславски още тогава прави опит да се освободи от някои остарели сценични похвати. На място на традиционния театрален павилион той предлага уютна и жизнено-правдоподобна декорация, изгражда неочаквани, но естетически мизансцени, стреми се към постигането на естествен тон в сценичната реч на актьорите си и др. По този начин още с първите си крачки в областта на режисурата Станиславски тръгва по пътя на новаторството, на освобождаване театъра от изживяната условност и остарелите канони, които все още властвуват на сцената.

През 1897 година Станиславски се запознава с другата крупна личност в руския театрален живот от оная епоха — известния театрален критик, драматург и педагог В. И. Немирович — Данченко, и двамата решават да основат театър, в чиито актьорски

състав да привлечат най-добрите актьори-любители измежду техните участници. Така се ражда Московският художествен театър (МХАТ). В своята реч при откриването на театъра Станиславски между другото казва: „Не забравяйте, че ние се стремим да осветим тъмния живот на бедняците... Стремим се да създадем първия разумен, нравствен общодостъпен театър и на тази велика цел посвещаваме живота си!“

От този момент нататък целият жизнен и творчески път на К. С. Станиславски остава тясно свързан с развитието и творчеството на МХАТ, получил пълна разцвет в годините на съветската власт. На неговата сцена той създава — като актьор — един от най-хубавите си роли, предимно в Чеховия репертоар. Това са: Григорий („Чайка“), Астров („Вуйчо Ваньо“), Вершинин („Три сестри“), Гаев („Вишнева градина“), Шабелски („Иванов“) и много други. Именно чрез драматургията на Чехов Станиславски издига своето актьорско майсторство на голяма висота, утвърждавайки го чрез новия си изпълнителски похват, при който изчезва границата между личността на актьора и създадения от него образ. На сцената на МХАТ режисьорът Станиславски създава незабравими постановки, станали образци на театралното творчество за цели поколения актьори и режисьори. Там се утвърждава драматургията на такива автори, каквито са Горки и Чехов. Там, пак под ръководството на Станиславски, намират първото си сценично осъществяване някои от най-ярките произведения на съветската драматургия. При МХАТ — на чиято от 1905 година — Станиславски започва да създава театрални студии, в които води упорита работа като педагог, тъй като е твърдо убеден, че именно това е най-ефектното средство за обновяване на театралното изкуство.

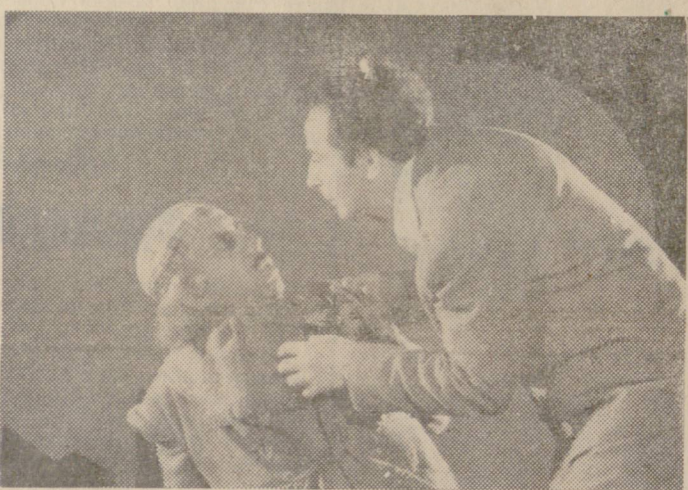
Именно работата на Станиславски като педагог — от една страна, и влиянието на Чеховата драматургия, изискваща нови, по-съвършени похвати в актьорската игра — от друга, го накарват да изпита остра потребност от точно и ясно определяне на творческите си позиции, от дълбоко проникване и овладяване тайните на сценичното творчество. Появява се необходимостта от изработване на нова актьорска техника, техника на „изкуството на преживяването“ — както я нарича Станиславски, която би позволила на актьора истински да живее на сцената, а не само да се представя, да съществува, а не само да дава вид, че върши това. Именно тази необходимост заставя К. С. Станиславски да пристъпи към систематизирането и излагането на огромния си опит в областта на театралното творчество. Така се ражда знаменитата „Система“ на Станиславски, над която той не престава да се труди до края на живота си, разработвайки в нея основите на професионалната актьорска техника, методиката на сценичната работа.

Системата на Станиславски — „азбуката“ на всеки актьор, утвърждава изкуството на дълбоката жизнена правда, създаваща се по естествен път, чрез следване на законите на самата природа. Именно такова изкуство е способно с най-голяма сила да въздейства върху ума и сърцето на зрителя, да го обогатява духовно и да го възпитава.

Ето защо приносът на Станиславски в съкровищницата на общочовешката култура е огромен и многообразен. Неговото дело оказва и ще продължава да оказва неотслабващо влияние върху развитието на театъра, а неговото име достойно заема мястото си наред с имената на най-големите художници и мислители на човечеството.

Маргарита ГЕОРГИЕВА

Интересът продължава

„Когато розите танцуват“ — тази първа пиеса на Валери Петров с успех играе Държавният народен театър във В. Търново вече един месец.

Това е пиеса за чудотворната сила на прекрасното, за вечната младост.

Затова и такъв голям е интересът, който проявяват зрителите към постановката.

ВЕСЕЛ МЛАДЕЖКИ ЖИВОТ

ОТШУМА годишното събрание на комсомолците от цеха-за каучукови и пластмасови изделия на Градския промишлен комбинат — В. Търново.

Едно от решенията гласеше да се подобри комсомолският колективен живот. Още от първите дни на новата година решението започна да се осъществява.

Дружественото бюро реши да се чествуват рождествените дни на комсомолците. Първите щастливи бяха Шалаверова и Бояджиев. Събрахме пари, купихме подаръци, празнично украсихме една от стаите на цеха. Здравко Радков донесе грамофон. Девоичките бяха купили сладки и бонбони. Радостта беше гост на комсомолците.

На това младежко увеселение бяха др. Радков — началник на цеха, др. Манева — партийна секретар и др. Киров — ст. технолож. Другарката Манева развълнувано и интересно говори. Другарката Гагова от името на комсомолците поднесе подаръци на рождениците, като им пожела да работят за създаването на здрав и весел колектив. Бояджиев пък песничка. Шалаверова каза някои гатанки. Още много приятни изненади имаше до края. Във веселата програма беше включена викторина. „Умеей и да работиш, и да се веселиш!“ — казва една възрастна работничка от цеха за комсомолците.

На тървяне не един от младежите открито говореше, че тук, на това творчество, за пръв път е почувствувал толкова близък и скъп колектив. Доволен и весел от приятно прекарания вечер си тръгваха на шумни весели групи комсомолците.

Милко АТАНАСОВ
секретар на ДКМС

Вести от Владислав

На 5 януари в селото гостува театралният колектив при читалището в с. Благоево. Той представи новата българска пиеса „Всеки си намери майстора“.

С добрата си игра Иван Енчев, Коста Дрumeв, Венедина Наиденова, Марияна Грешева спечелиха много аплодисменти. Кооператорите останаха много доволни.

Група средношколци от селото представиха на 9 януари в салона на читалището българската пиеса „Идиолопклон“ от Николай Фол. На представянето присъстваха много кооператори.

Особено добре играха: Стефан Иванов, Байчо Борисов, Донка Колева, Иванка Тодорова и други.

Похвална е и инициативата на учениците да зарадват близките си и своите съселани с нова пиеса.

Боби РАЧЕВ

Н. Михайлов

КИНОТО В ДИМЧА РАБОТИ БЕЗ КОНТРОЛЪОР

Колективът на кино в с. Димча, в желанието си да даде своя принос за по-бързо претворяване в дела на решенията на VIII конгрес на Партията, реши да приложи нов начин.

Ръководителят на кино Дочо Ангелов сподели с ръководствата на масовите и политическите организации в селото желанието на колектива да се работи без контролър. Получил съдействието на местната обществена колективна за работата. Киносалонът, фоайето и кабината бяха приведени в образцов ред и чистота. За широката разгласа на почина бяха направени няколко съобщения по радиовъзела. В местната многотиражка беше публикувана статия, популяризираща новото прогресивно начинание. Местната програмна комисия подготви подробна информация, в която се подчертаваше високата чест и доверие, които се оказват на жителите на с. Димча. По радиовъзела бе прочетена статия от съветското списание „Кинемеханик“, в която се предава опита на съветските киноработници от гр. Заполярне. На организаторното общоселско събрание бе популяризирано значението на почина.

Във фоайето на кино беше поставена нова, художествена украса. Бяха окачени портрети на млади съветски и български киноработници. На видно място беше закачено съобщение, че кино работи без контролър. Друго съобщение приканва зрителите да пазят билетите до края на проекцията. Пред входните врати на партера и балкона бяха поставени красиво боядисаните кутии с надпис „за контроли“, а над кутиите художествено из-

работен надпис приканва: „Моля, пуснете контролата в кутията“. Фоайето на кино беше превърнато в малка, приветлива читалня — на голяма маса, покрита с червен плат, посетителите се запознават с последните български и съветски вестници и списания.

На фасадата на кино, над главния вход, беше поставен плакат, на който беше изработена фигура на кинозрител, който, влизайки в залата, пуска контролата на билета в кутията с надпис: „Киното в с. Димча работи без контролър“.

Денят 6 януари 1963 г. се превърна в малък празник за с. Димча. Отрано заприваха любителите на кино, настаняваха се във фоайето, осведомяваха се за новия начин на влизане. Всички единодушно одобряват почина и изказват увереност, че димчанци няма да се посрамат. Внимателно, един след друг, посетителите откъсват контролите, пускат ги в кутията и влизат в киносалона.

Започнала е вече проекцията на интересния съветски филм „Дон Кихот“. Салонът е пълен. Всички са доволни от успеха на новото в с. Димча: нито един зрител тази вечер не злоупотреби с гласуваното доверие.

Примерът на киноработниците и жителите на с. Димча трябва да станат пример за подражание и в останалите селища на окръга.

М. МИХАЙЛОВ

инспектор по културно-масовата работа при ОП „Кинемеханика“ — В. Търново

Александър Серафимович Серафимович

(По случай 100 години от рождението му)

А. С. Серафимович е един от старото поколение съветски писатели-близки, състатници на Максим Горки, които вземат непосредствено участие в руското революционно движение. Той има определени заслуги за формиране и създаване на съветската литература. Наред с Максим Горки, Серафимович е един от основоположниците на социалистическия реализъм. Още в дореволюционните му произведения, в разказа „Писци“ и романа „Град в степта“ се поставят основите на новия метод.

През годините на реакцията след 1905 г., когато ренегатството и декандството навлизат в литературата, Серафимович е между малцината руски писатели, които запазват верността си към делото на работническата класа. В творчеството си от оная период, най-вече в социално-разобличителния си роман „Град в степта“ (1907—1910 г.) и разказите „Утро“, „Любов“ и др., той дава широка картина на класовата борба. Силно и аргументирано разобличава хищнически характер на буржоазията и лъжлива революционност на либералната интелигенция.

В следоктомвришкия период Серафимович участва в решаването на една от най-важните задачи от началния период на съветската литература — създаването на героичен епос, който правдиво да изобрази героизма на народните маси по време на революцията. Заедно с „Чапаев“ на Фурманов и „Разгром“ на Фадеев, „Желез-

ният поток“ на Серафимович е едно от най-хубавите произведения за революцията, в което всеотменно и дълбоко се разкрива победата на съзнателното начало над стихийното под непосредственото ръководство на Партията.

„Железният поток“ (1921—1924 г.) е класическо произведение на съветската литература. В него авторът проследява революционното преобразование и превъзпитание на неорганизираната полуселска недисциплинирана маса в лицето на Таманската армия и превръщането ѝ в боява сила, сплотена в името на Родина и революцията. Писателят е дал, и това е негово постижение, художествено разрешение на силата и величieto на народния герой в образа на Кожух. В неговата връзка с народните маси Серафимович вижда източника на желаната му воля и сила. Най-голямо постижение за писателя обаче, е колективният общен образ на народната маса, която е главният герой на епопеята. С голяма изразителност и художествена сила авторът проследява нейния облик и поведение, настроения и духовно израстване.

По такъв начин Серафимович заедно с Фурманов и Фадеев влиза в числото на първите съветски писатели, които създадоха съветския героичен роман и прокараха пътя към големите епически платна на Шолохов в „Тихия Дон“ и „Ходене по мъките“ на Ал. Толстой.

Когато говорим за самобитния талант на А. Серафимович

ние не може да не отбележим неговото умение да се отзовава на политическите моменти на деня. Плод на това му качество през 30-те години са очерците му „По родната страна“. В идейно и тематично отношение те са близки до очерците на Максим Горки „По Съветския съюз“. В тях са отразени постиженията на новия живот и най-вече на колхозното строителство.

Пътят на А. Серафимович като писател и гражданин е бил винаги праволинеен, неразривно свързан с развитието и борбата на руската работническа класа. С право неговият събрат по перо Д. Фурманов пише за него: „... не се отклонил от бойния път, не събрал нито в живота, нито в литературата“. Неговото творчество е част от общопролетарското дело — ви-

наги класово целенасочено, отговарящо на задачите, които Партията е поставяла за решаване. Може би затова Ленин е ценял високо литературното дело на писателя и е изпитвал симпатии към неговата личност.

Година преди смъртта си Серафимович пише: „Животът мирише упоително. Нашият живот е необитан син морски простор. Разкриващите този живот, още повече, още повече разширяват неговите простори“. Тези думи на стария пролетарски писател говорят за неговия социалистически оптимизъм и вяра в бъдещето. Те намериха широко изпълнение във великите идеи и решения на Партията, на която той отдаде целия си съзнателен живот и литературно творчество.

Ангел АНЧЕВ

С ЛЮБОВ И ЕНТУЗИАЗЪМ

Танцовият колектив при народното читалище в Г. Орхон има своя хубава история. В продължение на 6 години ентусиазираните млади хора стъпка по стъпка изкачиха стръмнината на трудоно танцово изкуство и записаха хубави творчески резултати. Незабравими ще останат за самодийците първите излизания.

Началото не бе никак леко. Липсваха корпетиор на събора. Нямаше костюми. Малък беше опитът. Но още от първия момент ентусиазираните самодийци спечелиха сърцата на зрителите. И след всяко нов излизане на градска сцена или при гостуване на кооператори от близките села, танцовият колектив печелеше все по-добро име.

Дойдох и първите сериозни изпитания. Във В. Търново се провеждаше окръжният фестивал. Горноорхановските танцьори се представиха много добре и заслужено се класираха на второ място в окръга. Това беше през пролетта на 1959 година.

Оттогава минаха много дни. Изтъкна се години. Двадесет и четири младежи и девойки, предимно производственици, овладяваха крехките български хора и танци. В репертоара на колектива се включиха нови, още по-интересни постановки. Наред с „Шопската сюита“, „Северняшки танци“, „Панагорска сюита“ постави се „Ръченица с шиници“ — труден, но хубав каменен танц из репертоара на Държавния ансамбъл за народни песни и танци. С голямо майсторство Колето, Стефан Манол и Кънчо изпълняваха трудните движения и комбинации, с умение играеха върху шиниците.

По-късно за съпровод на колектива беше привлечен големият оркестър от народни инструменти под ръководството на Ив. Белчев. Съвместната работа подсказва, че е възможно да се постигнат още по-големи резултати. И решението на художествения съвет не закъсня. След едногодишен труд на ръководителите К. Алексиев, Ив. Белчев и Г. Михов беше подготвена голямата танцова постановка „Горноорхановска сюита“, в която участва целият народен ансамбъл.

Верен на своите традиции, колективът разучавае и танци от Търновския край. Възвнуваща и хубава е „Асеновската ръченица“ — постановка

ка на К. Алексиев. И във всеобщия нов танц самодийците показват по-голямо умение и съвършенство. Това ярко проличава в един от най-хубавите им танци „Бялобратини“.

Големи и многобройни са обществените прояви на колектива. Само за по-малко от година танцовият състав, съвместно с хора и оркестъра, има 33 концерта. Той неведнъж се е нареджал на чедно място в окръга. Две години поред се представя на фестивала „Варненско лято“. На окръжния празник на народното творчество и бит подеди с търновския състав първата награда. Колективът беше удостоен и участвуваше в концерта в София за определяне състав за световния младежки фестивал в Хелзинки.

И сега в тези есенно-зимни дни самодийците са пак на своя пост.

Редом с по-дългогодишните Никола Мурджев, Йордан Стайков, Кръсто Карафилов, Манол Манолов, Атанаска Димитрова, Снежана Панайотова разучават нови танци и играят сега нови младежи и девойки.

Три пъти седмично в проспекта на света репетиционна на хубавия читалщен дом, под ръководството на своя ръководител К. Алексиев, те неуморно играят час-два. До работничката от Промкомбината Снежана Панайотова сит нят сложните движения фрици — труден, но хубав каменен танц из репертоара на Държавния ансамбъл за народни песни и танци. С голямо майсторство Колето, Стефан Манол и Кънчо изпълняваха трудните движения и комбинации, с умение играеха върху шиниците.

Сега колективът подготвя нова програма. Разучава се „Работливият косач“ от М. Кутев и е започната работа по нова съвместна постановка на целия ансамбъл — хор, оркестър и танцов състав със северняшки фолклор.

Големият ентусиазъм на горноорхановските танцьори, любовта, която са скътали в сърцата си тези ентусиасти на самодийното танцово изкуство, ще изведе целия колектив още напред.

Ив. ДОНКОВ

Осмият конгрес на БКП за измененията в социалистическите производствени отношения

(Продължение от стр. 3)

язовири, напонтелни и други съоръжения. Практиката в Съветския съюз показва и друг начин за разширяване на обществяването — изграждане на смесени държавно-колхозни предприятия, като електроцентрали и др.

В тясна връзка с развитието и усъвършенстването на кооперативната собственост стои въпросът за личното стопанство на кооператорите. С развитието на производителните сили и повишаването на производителността на труда в ТКЗС ще се създават условия за пълно задоволяване потребностите на кооператорите от общественото стопанство на ТКЗС, а кооператорите сами ще сметнат за неизгодно да обработват земята за лично ползуване и да отглеждат собствени животни. С изчезването на личните стопанства ще се направи значителна крачка по пътя на усъвършенстването на социалистическите производствени отношения от гледна точка на собствеността. Такава е обективната тенденция на развитието. В Отчетния доклад пред Осмия конгрес изрично се казва, че тази тенденция няма нищо общо с каквото и да било административно ограничаване на правилно съчетаното с обществената собственост лично стопанство на кооператорите. На сегашния етап на раз-

витие на ТКЗС личните стопанства на кооператорите играят съществена и полезна икономическа роля и затова, както се изтъква в Отчетния доклад, Партията и запаметил се води политиката на укрепване на личните стопанства в рамките на примерния устав на ТКЗС и ще преследва всякакви забегки извън тази политика.

Усъвършенстването на социалистическите производствени отношения ще се извършва и по линията на преодоляването на класовите различия, които съществуват на основата на различията между двете форми на обществената собственост. „Постепенно преодоляване на различията между класите — се казва в Отчетния доклад — и създаването на все по-голяма социална еднородност на обществото, такъв ще бъде социалният израз на завършването на построяването на социалистическото общество в нашата страна“.

Усъвършенстването на социалистическите производствени отношения ще се извършва и по линията на усъвършенстването на разпределението на материалните блага. Сегашните ТКЗС за един и същ труд се получават често пъти различни доходи в зависимост от общото състояние на стопанството, в зависимост от различията в природните условия и пр. Заедно с общия подем в развитието на всички ТКЗС, както се изтъква в Директивите на Осмия конгрес

в бъдеще ще се съдейства за изравняване на икономическите условия на ТКЗС, които имат различни природни условия, с оглед в кооперативния сектор на селското стопанство да се развива и усъвършенствува прилагането на принципа за заплащане според количеството и качеството на труда. Намалването на различията в доходите на отделните стопанства ще се постигне чрез издигане на икономически слаби стопанства, чрез внедряване на повече техника, чрез преодоляването на зависимостта на селското стопанство от капризите на природата. Сегашната Партията и държавата помагат чрез системата на изкупителни цени, чрез кредитната и финансовата система, чрез създаването на държавно-кооперативен фонд за гарантиран минимум за заплащане на труда и пр. Освен това, с нарастването на доходите ще нарастват и обществените фондове на ТКЗС, с което се създават условия за уеднаквяване фонзите на заплащане труда на кооператорите с тези на работниците от държавните предприятия. Усъвършенстването на заплащането на труда в ТКЗС ще доведе в края на краищата до единен начин на заплащане в селското стопанство и в промишлеността, което ще бъде, по думите на другаря Тодор Живков, прогресивна, революционна стъпка.

В такъв главно направление, както се вижда от документите на историческия Осми конгрес на

Партията, ще се развиват и усъвършенствуват социалистическите производствени отношения в нашата страна.

Развитието на производствени отношения при социализма е постоянен процес, който се обуславя от развитието на производителните сили. Това води към постепенния преход от социализма към комунизма. При комунизма производствени отношения ще се характеризират вече в единна общонародна собственост върху средствата за производство, с пълно социално равенство между всички членове на обществото, с разпределение на богатата, съгласно принципа: „От всякого според способностите, на всякого според потребностите“. Такова развитие на производствени отношения предпоставя развитие и на мощни производствени сили. Важен етап в създаването им за нашата страна представлява дватридесетгодишния период, през който съгласно Директивите на Осмия конгрес, ще завърши изграждането на материално-техническата база на социализма и постепенно ще се премине към разгрънатото строителство на материално-техническата база на комунизма.

Осмият конгрес изрази увереността на Партията, че всички трудещи се в нашата страна ще възприемат задачите за развитие на Народна република България като свое родно дело и ще вложат всичките си сили и способности за тяхното осъществяване.